

Da ingen af de Love, der foreligge paa Rigsdagen, er Kvinderne ligegyldige, hverken Toldlov, Fabriklov, Retspleje eller militære Foranstaltninger, men i lige saa høj Grad vedrører Kvindernes sociale Liv som Mændenes, saa føle vi det som en Ret ogsaa at have direkte Indflydelse paa alle disse Sager, og spørger derfor de ærede Kandidater i femte Kreds, om de vil arbejde for Kvindernes politiske og kommunale Valgret og Valgbarhed. (Rungende Huraer fra den talrige Forsamling).

Hr. Holm svarede: Som Socialdemokrater har vi Kvindens Ligestillelse paa vort Program og vil selvfølgelig vedblive at arbejde derfor.

Hr. Ryssel: Hvis Statens Faktorer vil give Kvinderne Valgret, da vil jeg ogsaa gaa med dertil, dog tror jeg, det er bedst, i al Fald for Arbejdernes Hustru, foreløbig at blive udenfor de politiske Rumlerier (aah).

I niende Kreds forelagde Frk. Nelly Lagesen det samme Spørgsmaal omtrent i lige lydende Form, hvorpaa Hr. Hørdum som Socialdemokrat selvfølgelig var for Kvindernes Ligestilling, hvorimod Hr. Jensen svarede: Kvinden har sin huslige Gærning at passe, det er ikke nødvendigt, at hun kommer med i Politiken.

For Kvinderne var det en stor Glæde, at der overalt i de Kredse, hvor Kvindesagen kom frem, blev vist stærk Tilbøjelighed til at tage Sagen under Overvejelse, og da mange af Oppositionens Venner om Aftenen var samlet i Fønix, kom ogsaa der en Kvinde frem paa Talerstolen, nemlig Frk. Eskesen, som med Overbevisningens Varme sagde:

Det forundrer dem vel næppe, mine Herrer, at se en Kvinde paa Tribunen i Aften. De har i Dag set Kvinderne dukke op hist og her paa Valgtribunerne for at interpellere d'Hrr. Valgkandidater. *Men det bliver ikke i Dag alene, at Kvinderne træde frem, de vil træde frem stedse tættere og tættere og spørge saa længe, indtil den danske Vælgerbefolkning bliver paa det rene med, at det er uforsvarligt, at den ene Halvdel af det danske Folk er uden Borgerrettigheder.*

Kvindelige Gartnere.

I forrige Nummer af »Kvindebladet« ser jeg en Artikel af Fru Johanne Meyer om Kvindernes Uddannelse til Gartnere.

I hvorvel Gartneriet er den Gærning, der i Menneskelivet giver de største Betingelser for Lykke, idet den medvirker til Frembringelser direkte fra Naturens Haand i sin mest fuldendte Form, og da Virksomheden altid foregaar i fri Luft i Nærheden af Boliger omgivet af Trær og Planter paa alle Kanter, saa ser jeg dog ikke rettere, end at Kvindens Klæde- dragt — som den nu er — vil besværliggøre hende Arbejdet i en saadan Grad, saa hun af den Grund maa afholde sig fra Konkurrence med Manden paa de fleste Grene af dette Omraade.

Vil hun vinde frem som Gartner, da maa Snorelivet først kastes, for at hun kan bøje sig forover

Dag ud og Dag ind, og dernæst maa en meget væsentlig Del af Skørternes Længde fjærnes, da Arbejde med Jord og Planter ellers vil tilsmudse hende i en saadan Grad, at Arbejdet bliver uudholdigt i Længden, det vil blive hende til en Plage og ikke til Velsignelse; det vil kræve langt større Mængder af Klæder og besværliggøre Vedligeholdelsen af disse i en ganske overordentlig Grad.

Hvem der har set Kvinder ved Lugearbejde i Haver og Roer om Sommeren eller ved Optagning af Rodfrugter om Efteraaret, navnlig i regnfuldt og koldt Vejr, har vist som oftest haft Medlidenhed med dem og ønsket dem en anden Gærning, der var deres Kræfter, Klæder og Renhedssands mere passende.

Af Specialiteter indenfor Havebruget, som passer sig for Kvinder, tror jeg Blomstergartneri og Træfrugtavl særlig vilde være at anbefale. Biavl, som ellers har været saa forsømt her i Landet, endskønt den kan drives med stor Fordel og i en meget stor Udstrækning, er en Gærning, der ikke alene fuldt ud kan udføres, men endogsaa særlig passer for Kvinderne. Der kan hendes Renhedssands, Hygge og Fingernemhed komme til sin Ret, og der kan hun med en meget ringe Driftskapital danne sig en selvstændig og lønnende Stilling.

Kvinder som Biavlere er et Æmne, der burde tages op i deres Blade og benyttes som Diskussions- æmne ved deres Sammenkomster. Her er et Omraade, hvor hun kan drive det vidt. Fru Demant i Odense er et lysende Exempel i saa Henseende.

En Havedyrker.

Lidt af alt.

I England hører Kvindens Stemmeret baade til Højres og Venstres Program, og Førsteministeren (Lord Salisbury) har paa et offentligt Møde udtalt sig til Gunst for den og spaaer den sikret i en nær Fremtid.

— Hvis der skal ske store Samfundsforandringer, da vil Menneskenes aandelige Udvikling passe dertil.

Den offentlige Mening vil hige derefter. Enhver Frygt vil blive overvundet og ethvert Haab opfyldt.

Da vil de, som vedbliver at være Modstandere, lettere kunne sætte sig op mod selve Forsynet, end mod denne levende Folkestrøm, som nu er en eneste Vilje.

Efter Burke.

Meddelelse.

Da det er af stor Interesse for Kvindesagen at vide ikke alene, hvorledes Valgkandidaterne stillede sig til Interpellationen om Kvindernes politiske og kommunale Valgret paa Valgdagen 21. Jan., men ogsaa hvorledes Valgbestyrelser og Vælgerfolket i de forskellige Kredse tog paa Kvindesagen, bedes Kvinderne godhedsfuldt herom at give Meddelelse til Redaktionen af Kvindebladet »Hvad vi vil«.

Især bedes der hurtigst muligt givet Beretning ind fra de Kredse, hvor Kvinder er bleven bestemt nægtet at tage Ordet eller hindret i at være til Stede ved Valghandlingen.

Redaktionen.